

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΜΕ ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ

Ο Πέτρος της Βραζιλίας. Το πάθημα των άσπασιστών του. Το μυστηριώδες φάντασμα των Άνακτόρων. Πώς άπεκαλύφθη ό κάλογρος κ.τ.λ.

Ο ένδοξος αυτοκράτωρ της Βραζιλίας δόν Πέτρος ήταν περίφημος γιά τή σωματική του δύναμη. Κάποια μέρα ό δόν Πέτρος είχε βγεί περίπατο μέ βάρκα μέσα στόν λιμένα του Ρίο Λατέριο, συνθευόμενος από δύο άσπασιστάς του μέ τις χρυσοκέντητες μεγαλοπρεπείς στολές τους. Ο λαός παρακολουθούσε άπ' τήν προκυμια τόν περπάτο έκείνου τού άνακτόρου, τού ζητωκραυγάζοντας.

Σέ μία στιγμή ένδοξασμοί, ό δόν Πέτρος θέλοντας νά κινή ένα άστειο γιά τόν λαό του και συγχρόνως νά τους δείξει τήν δύναμή του, άπλωσε τά δύο του χέρια και έπιασε άπ' τόν γιακά τού άσπασιστάς του, τούς σήκωσε και τούς βούτηξε μέσα στην θάλασσα ός τόν λαμό, τόν έναν άπ' τό ένα μέρος της βάρκας και τόν άλλον άπ' τό άλλο. Τού; κρότους άρχετα λεπτά της ώρας έτσι μέσ' στό νερό και έπαιτα τούς θάνασμοις και τούς δύο συγχρόνως και τούς ξανακάθισε στις θέσεις τους, ένά ό λαός Έκαρδιόμενος στό γέλια είχε ξεσπάσει σέ φρενήρεις ζητωκραυγές και χειροκροτήματα.

Οί μάοι που δέν γέλασαν φυσικά και δέν έχειροκρότησαν ήταν οί δύο πονοισαί.

Επίσης φημιζόταν γιά τήν σωματική του ρώμη ό Έκλέκτωρ της Σαξονίας Αύγουστος 2ος, τού άκείνου οί άθλοι έμειναν παροιμώδεις.

Κάποτε στό καλάτι του είχαν τρομοκρατηθή όλοι από τήν εμφάνιση ένός μυστηριώδους φαντάσματος. Ο ήρωικός όμως και γιγαντόσχημος έκείνος βασιλεύς άπεφάσισε ν' άντιμετωπίσει τό περιεργό φάντασμα και ένα βράδυ, που αυτό γύριζε από αίθουσα σέ αίθουσα, ό Αύγουστος 2ος ώρμησε καταπάνω του, τό άρπαξε, τό σήκωσε σάν πουπουλό και τό πέταξε άπ' τό παράθυρο κάτω στην έκστρατερική αυλή τού καλατιού. Οί φρουροί άκούσαν τό γδοιφό. Έτρεξαν και περιμύζουσαν τό φάντασμα που ήταν... Ένας άρβας της αλλη; τυλιγμένος σ' έναν πυκνό άσπρο πέλλο. Ο διστιγής είχε σιάσει τό πόδι του. Έτσι πλήρως άκριβά τό άστειο του.

πατέρας Θεώτωρ διατάσσεται νά γίνη (χωρίς νά τό υποπτεύεται), δήμιος της κόρης του, γιά νά έκκληρωθή ή τέχνη έκλυθια της; άλλης κόρης του. Και ή Θεονόη, χωρίς νά τό υποψιαζεται, γίνεται άδελφοκτόνος!..

Η δυστυχής Λευκίπη—μέ τήν Ιερατική της στολή πάντοτε—όδηγείται και πυροδίδεται στό δήμο. Ένώ δε αυτός άναγορίζει κάποις τά χαρμοληριστικά της θνηταρός του Λευκίπης σιά πρόσωπο τού Ιερέου, τόν όποιον πρόκειται νά θυσιαση, φωνές, κραυγές, λιγυμοί σπαραχτικοί βγαίνουν από τό στόμα της Λευκίπης. Η κόρη είχε άναγορίζσει άμώως τόν πατέρα της, που στέκει άνακρο της, μέ τή μάχηρα της θυσίας στό χέρι! <Πατέρα μου! φωνάζει και πέφτει έπάνω του, άγκαλιόζοντάς τον!>

Θρόμβος, ταραχή στους κυριατούμενους, σύγχυσις στους άρισμένους γιά τήν έκτέλεση της θανατικής; ποινή; συγχινήσεις, δάχρυα, άνατριχίσματα, και σβύς άγγελιοφόρος σιά Παλάτι τού Ίκαρου γιά νά φέρη τήν κατακλητική είδησι στό Βασίλειο και στή Θεονόη.

Τρέχει επί τόπου ή Θεονόη, και στό άκουσμα των όνομάτων Θεώτωρ και Λευκίπη βλέπει νά άναγορίζει τόν πατέρα και τήν άδελφή της! Άγκαλιάζονται και φιλοούνται μέ λιγυμούς. Έκείνη τή στιγμή καταφθάνει και ό Βασίλευς Ίκαρος, βλέπει τό δραματικό σύμπλεγμα, συγχαίνεται και υπόσχεται νά συντελέση στήν εύτυχία της; στοργική; αυτής οικογενείας. Και πράγματι, φερτώνοντας τό Θεώτωρ, τή Λευκίπλη και τή Θεονόη μέ πλούσια δώρα, τούς στέλνει στήν πατρίδα τους.

Η ΙΔΙΟΤΡΟΠΕΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΔΙΑΘΗΚΕΣ

Όπου ή τέφρα τού νεκρού χρησιμοποιείται ώς λίπασμα. Η διαθήκη ένός χαρτοπαίκτη. Μεταθανάτιος έκλογική προπαγάνδα. Η παράξενη κηδεία μιάς πιανίστρας. Τό πιάνο - φέρετρο. Αύτοψία εγκέφαλου και καρδιάς κτλ.

Εγράψαμε και άλλοτε γιά τις παράξενες διαθήκες που άσ ήνουν πεθαίνοντας μερικοί ιδ.ότροποι άνθρώποι. Σήμερα θ' άνοφέρουμε μερικές άλλες, άκόμη λιό παράξενες!

Στά 1922 πέθανε σιά Έζιμβέργο ό Τζαίμς Κάμπελλ Κρίστι, ένας από τούς μεγαλύτερους έπιστήμονας της Σκωτίας, ό όποιος άφηκε περιουσία 3.440 λιρών στερλινών, (περίπου 1.200.000 δραχμών) Στήν διαθήκη του, ό Τζαίμς Κάμπελλ Κρίστι άριεζιν όπως τό σώμα του και ή ή τέφρα του σκορπισθή ώς λίπασμα στις νατάτες που είχε φυτευμένες στό περιβόλι του! Επίσης ώριεζιν νά μορσάθη όλη ή περιουσία του σέ άνθρώπους εργατικούς, προτιμωμέναν πρώτον έκείνον που δέν πιστευοιεν σέ καμμιά θ. η κηδεί, δεύτερον έκείνον που δει πίνουν ποιά και τέλος έκείνον που δέν καπιζούν. <Οί άνθρώποι που σπαταλούν λεφτά σέ πιστά, αί σέ καπιζό—έγραφε στην διαθήκη του—δέν αξίζουν νά τούς βοηθή κανείς καθόλου!>

Κάποιος Τζών Ένις πάλιν από τήν Μασσαχουσέτη των Ηνωμένων Πολιτειών, ό όποιος ήταν μανιώδης χαρτοπαίκτης, όταν πέθανε, στις 13 Ίανουαριου 1900, έκληροδότησε ένα άρχετα σερβιτόν έκτίσιο εισόδημα σέ τέσσερες άπό τις φίλους του, όπό τόν όσον νά δθε χρόνο, τήν έκπέινο τού θανάτου του, νά πηγαίνουν έκάνω από τόν τάφο του και νά παίζουν χαρτιά, κανιζώντας πία!

Τόν καιρό που διεξήγето στήν Άμερική σφοδρός έκλογικός άγών μεταξύ τού Θεοδώρου Ροτζβέλτ και τού Ουίλλιαμ Μπράνν, γιά τήν προεδρία των Ηνωμένων Πολιτειών, πέθανε κάποιος φανατικός όπαδός τού Μπράνν και στήν διαθήκη του άριεζιν νά γραφή έκάνω στήν έκπαράτο πλάκα του τό έξής: <Ω φίλοι, που άρρησα σιάν κόσμο και που μέ άγαπάτε, Υψηλότη όλοι σας ύπίε τού Ουίλλιαμ Μπράνν!>

Τό 1900 πέθανε στήν Νέα Ύορκ ή μίς Μαίρη Τάτα, μία από τις γνωστοτερες πιανίστρας των Ηνωμένων Πολιτειών. Στήν διαθήκη της, ή όποια σμειωτέον έκτελεστή με θρησκευτική άριβεια, έγραφε τά έξής:

<Όταν πεθάνω, προ της επικηδείου ιεροτελεστίας, θέλω τό σώμα μου νά τοποθετηθή έκάνω στό πιανοφόρε μου που βρίσκεται μέσα σιά διαμέρισμά μου. Έπειτα τό πιανοφόρε νά τοποθετηθή έκάνω στήν νεκροφόρε και σ' όλο τό διάστημα της κηδείας ένας καλός πιανίστας νά παίξη ένα πίνθμο έμβατήριου! Όταν τελειώση ή επικηδείου ιεροτελεστία νά άραιρθούν όλες ή χορδές τού πιανοφόρε και μέσα στό άδύανό πιάνο νά τοποθετηθή ή σορός μου!>

Μιά άλλη άμερικανίς κλουσία ώριεζιν στήν διαθήκη της τις έξής: άκατανόητες παραγγελίες: <Επιθυμώ προτού ταφώ νά γίνη λεπτομερής αυτοψία τόν εγκέφαλό μου και στήν καρδιά μου. Όταν τελειώση ή αυτοψία νά πυροβολήσουν μ' ένα πιστόλι τήν καρδιά μου και τόν εγκέφαλό μου σκοπευόντάς τα καλά ούτως ώστε ή σφαίρα νά τά τρυπήση πέρα γιά πέρα...>

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΦΥΛΛΟ ΑΡΧΙΖΕΙ Τό αισθηματικότατον, τού γλυκύτατον και έρωτικότατον ρομάντζο τού Ο. ΦΕΓΓΙΕ "Η ΠΟΛΥΑΓΑΠΗΜΕΝΗ," Ρομάντζο των Παρισινών σαλονιών, μέσα στό όποιο κάθε έρωτευμένη, κάθε προδόμενη και απογοητευμένη, κάθε κόρη και κυρία που λατρεύτηνε, που ήλπισε, που όνειροπόλησε, που πόνεσε θά βρη τόν έαυτόν της. ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΦΥΛΛΟ

Τόν Άπρίλιον τέλος τού 1903 πέθανε στό Λονδίνο ένας άγγλος έκατομμυριούχος, ό όποιος στήν διαθήκη του άριεζιν γενική κληρονομία τήν σύζυγό του, όπό τόν όρον νά... ξαναπαντρευθή έντός δύο μηνών! <Έτσι—έγραφε σιά τέλος της διαθήκης του ό περιεργος άγγλος—θά είμαι τοδύλαχιστον βέβαιος ότι κάποιος θά κλάιη γιά τόν θάνατό μου.> Έννοούσ όδ τόν δεύτερο σύζυγο της γυναίκας του!..